

Posudek

na rigorózní práci Mgr. Jana B e n e š e , napsanou na téma „Vznik, změna a zánik věcných břemen“ (stran 169; připojen seznam použité literatury).

Předložená rigorózní práce je - kromě úvodu a závěru - rozdělena do čtrnácti kapitol.

V nich rigorózní autor mimořádně pečlivě a komplexně analyzuje problematiku věcných břemen, a to jak pokud jde o jejich vznik, změnu, tak i zánik.

Rigorózní práce jako celek přesvědčuje o svědomité přípravě, o výborné znalosti pozitivněprávní úpravy, kterou rigorózní autor rozebírá často do velkých podrobností, jakož i o erudovaném přehledu po příslušné odborné literatuře. I když rigorózní autor v závěru své práce neuvádí – jak tomu bývá obvyklé u rigorózních prací – seznam použité judikatury, nicméně celý obsah práce svědčí o mimořádné orientaci v ní, jakož i o schopnosti rigorózního autora využít ji příležitostně k doplňování svých závěrů, které v práci formuluje.

Čtenáře a zájemce o tuto problematiku, ať v oblasti teorie či praxe, zaujmou rigorózního autora pečlivé rozbory, týkající se prakticky všech otázek, které se ke zvolenému tématu váží. Právě tyto rozbory rigorózního autora svědčí nejen o jeho znalostech, nýbrž i o jeho důkladnosti, promyšlenosti jeho poznatků, právě tak jako o jeho schopnosti zaujmout byť po stručném teoretickém výkladu vždy určitý závěr užitečný pro praxi. Z těchto hledisek považuji za zvlášť zajímavou – zpravidla v praxi tohoto druhu příliš nezmiňovanou – problematiku promlčení věcných práv. Rigorózní autor poté, co objasnil teoretickou podstatu práva odpovídajícího věcnému břemeni (nikterak neuvádí, že se po samostatně provedené analýze nakonec ztotožňuje s názorem již v literatuře vysloveným) některými dílčími postřehy, konkrétně o vhodnosti vázat na desetileté nevykonávání práva odpovídajícími věcnému břemeni spíše jeho zániku než promlčení, naplňuje

požadavky nejen na analytické, nýbrž do určité míry i syntetické zvládnutí jedné z důležitých praktických problematik. Právě tak partie rigorózní práce týkající se souběhu (konkurence) práv, jmenovitě souběhy s dalšími věcnými břemeny a souběhy s jinými právy, jmenovitě s právy obligačními (zaujme zejména vztah věcného břemene a nájemního práva a jejich vzájemnou preferenci), svědčí o schopnostech rigorózanta formulovat závěry u ne vždy jednoduchých otázek občanského práva. Sympatický je i závěr rigorózanta v tom, že některá řešení, která sám navrhuje a jež jsou vždy provázena i opačnými stanovisky, nepovažuje za jediná správná řešení, nýbrž je s provedenou argumentací nabízí čtenáři k posouzení.

Lze uzavřít, že předložená rigorózní práce jak svým teoretickým přístupem, tak soustavným přihlížením k praktickým zkušenostem svědčí o způsobilosti rigorózanta samostatným způsobem zpracovat jeden z významných úseků občanského práva. Lze jen vyslovit politování nad tím, že se v práci v době její přípravy nemohl stejně důkladným způsobem vyjádřit rigorózní i k nové právní úpravě. Jeho závěry, týkající se současné platné úpravy, však vytvářejí velmi solidní předpoklady, aby tak rigorózní ve své další činnosti, ať teoretické či praktické, učinil.

V každém případě bude zajímavé slyšet rigorózního stručné hodnocení nové právní úpravy provede při ústní obhajobě.

Práce je plně způsobilá stát se předmětem ústní obhajoby.

Prof.JUDr. Jiří Š v e s t k a , DrSc

Posudek

na rigorózní práci Mgr. Jana B e n e š e , napsanou na téma „Vznik, změna a zánik věcných břemen“ (stran 169; připojen seznam použité literatury).

Předložená rigorózní práce je - kromě úvodu a závěru - rozdělena do čtrnácti kapitol.

V nich rigorózní autor mimořádně pečlivě a komplexně analyzuje problematiku věcných břemen, a to jak pokud jde o jejich vznik, změnu, tak i zánik.

Rigorózní práce jako celek přesvědčuje o svědomité přípravě, o výborné znalosti pozitivněprávní úpravy, kterou rigorózní autor rozebírá často do velkých podrobností, jakož i o erudovaném přehledu po příslušné odborné literatuře. I když rigorózní autor v závěru své práce neuvádí – jak tomu bývá obvyklé u rigorózních prací – seznam použité judikatury, nicméně celý obsah práce svědčí o mimořádné orientaci v ní, jakož i o schopnosti rigorózního autora využít ji příležitostně k doplňování svých závěrů, které v práci formuluje.

Čtenáře a zájemce o tuto problematiku, ať v oblasti teorie či praxe, zaujmou rigorózního autora pečlivé rozbory, týkající se prakticky všech otázek, které se ke zvolenému tématu váží. Právě tyto rozbory rigorózního autora svědčí nejen o jeho znalostech, nýbrž i o jeho důkladnosti, promyšlenosti jeho poznatků, právě tak jako o jeho schopnosti zaujmout byť po stručném teoretickém výkladu vždy určitý závěr užitečný pro praxi. Z těchto hledisek považuji za zvlášť zajímavou – zpravidla v praxi tohoto druhu příliš nezmiňovanou – problematiku promlčení věcných práv. Rigorózní autor poté, co objasnil teoretickou podstatu práva odpovídajícího věcnému břemeni (nikterak neuvádí, že se po samostatně provedené analýze nakonec ztotožňuje s názorem již v literatuře vysloveným) některými dílčími postřehy, konkrétně o vhodnosti vázat na desetileté nevykonávání práva odpovídajícími věcnému břemeni spíše jeho zániku než promlčení, naplňuje

požadavky nejen na analytické, nýbrž do určité míry i syntetické zvládnutí jedné z důležitých praktických problematik. Právě tak partie rigorózní práce týkající se souběhu (konkurence) práv, jmenovitě souběhy s dalšími věcnými břemeny a souběhy s jinými právy, jmenovitě s právy obligačními (zaujme zejména vztah věcného břemene a nájemního práva a jejich vzájemnou preferenci), svědčí o schopnostech rigorózanta formulovat závěry u ne vždy jednoduchých otázek občanského práva. Sympatický je i závěr rigorózanta v tom, že některá řešení, která sám navrhuje a jež jsou vždy provázena i opačnými stanovisky, nepovažuje za jediná správná řešení, nýbrž je s provedenou argumentací nabízí čtenáři k posouzení.

Lze uzavřít, že předložená rigorózní práce jak svým teoretickým přístupem, tak soustavným přihlížením k praktickým zkušenostem svědčí o způsobilosti rigorózanta samostatným způsobem zpracovat jeden z významných úseků občanského práva. Lze jen vyslovit politování nad tím, že se v práci v době její přípravy nemohl stejně důkladným způsobem vyjádřit rigorózní i k nové právní úpravě. Jeho závěry, týkající se současné platné úpravy, však vytvářejí velmi solidní předpoklady, aby tak rigorózní ve své další činnosti, ať teoretické či praktické, učinil.

V každém případě bude zajímavé slyšet rigorózního stručné hodnocení nové právní úpravy provede při ústní obhajobě.

Práce je plně způsobilá stát se předmětem ústní obhajoby.

Prof. JUDr. Jiří Š v e s t k a , DrSc